

ABSTRACTS – ABSTRAKTIT

Tanja Sihvonen & Lotta Lehti

ARTIFICIAL COMMENTS? ASTROTURFING AS A TOOL OF DIGITAL RHETORIC

This article investigates social media from the perspective of the rhetoric of self-expression and especially of a phenomenon labelled as astroturfing. Self-expressions are evaluative and hence subjective media content; images, texts, and videos representing the user's own viewpoint. Through self-expressions, users aim at both expressing their own opinion and persuading others. We define astroturfing as organization-driven, strategic, and manipulative communication carried out by grass-roots media users or people who present themselves as such.

The focus of the article is on how the rhetoric of self-expression and social media practices can be harnessed for the purposes of astroturfing. The article is theory-driven but we also present examples taken from online discussion boards, Twitter, Instagram, and YouTube. We explore what kind of persuasion astroturfing is, how it can be identified, and how the audience can be prepared for it. We compare astroturfing to phenomena close to it, such as employee advocacy, trolling, influencers, bots, and spamming. Our main argument is that astroturfing is a multifaceted phenomenon the identification of which requires advanced media literacy and skills.

KEINOTEKOISET KOMMENTIT? ASTROTURFFAUS DIGITAALISEN VAIKUTTAMISEN VÄLINEENÄ

Tässä artikkelissa tarkastellaan sosiaalista mediaa itseilmaisullisen retoriikan ja erityisesti astroturffaukseksi nimetyn ilmiön kautta. Itseilmaisut ovat yksilön subjektiivista näkökulmaa edustavia, arvottavia mediasisältöjä eli kuvia,

tekstejä ja videoita, joilla sekä ilmaistaan oma kanta että pyritään vaikuttamaan muiden mielipiteisiin. Astroturffauksen määrittämme organisaatiolähtöiseksi, tietoisesti ja harhauttamalla vaikuttamaan pyrkiväksi digitaaliseksi viestinnäksi, jota toteuttavat ruohonjuuritason mediakäyttäjät tai sellaisina esiintyvät henkilöt.

Artikkelin keskiössä on kysymys siitä, miten itseilmailullinen retoriikka ja sen toteutumista tukevat sosiaalisen median käytännöt voidaan valjastaa astroturffauksen tarkoitukselliseksi varten. Tarkastelemme artikkelissa astroturffausta teorialähtöisesti mutta myös keskustelupalstoilta, Twitteristä, Instagramista ja YouTubeasta kerättyjen esimerkkien kautta kysyen, millaisesta vaikuttamisesta siinä on kyse, miten sen tunnistaa ja miten siihen voi varautua. Vertailemme astroturffausta sitä lähellä oleviin ilmiöihin, kuten työntekijälähettilyyteen, trollaukseen, vaikuttajaviestintään ja spämmiviesteihin. Keskeisin argumenttimme on, että astroturffaus on monitahoinen ilmiö, jonka tunnistaminen vaatii pitkälle kehittyneitä mediataitoja.

Katriina Heljakka & Pirita Ihamäki

CONNECTED OBJECT PLAY IN EARLY EDUCATION: THE INTERNET OF TOYS AS A TOOL FOR PLAYFUL LEARNING

This study investigates preschool-aged children's relationship to the connected and contemporary smart toys. We are specifically interested in the educational value and content of the Internet of Toys, the play that takes place with these toys, and whether it is possible to see them as a part of early education in the Finnish preschool context.

Children are considered to learn through play with the Internet of Toys by employing both their physical and, in particular, their digital affordances. Our study explores on the one hand, which kind of multimedial play patterns the character toys as representatives of the Internet of Toys support, and on the other hand, which kind of opportunities they offer in terms of learning. One of the main goals of our study is to investigate which kind of educational promises the toy makers give for the toys, and on the other hand, how these promises are fulfilled when children use the toys in their play. The three areas of inquiry are the toy makers' promises for the toys' educational qualities, the parents' and preschool teachers' attitudes towards technologically-enhanced, smart toys, and the preschool-aged children's own views on the educational potentiality of these toys.

Our approach is multidisciplinary and based on a set of different methods. Our study comprises three different research materials. It includes 1) a mapping of the toy producers' view on the educational features of the character toys we here take to represent the Internet of Toys, 2) a survey study collected from teachers and parents of 20 preschoolers, and 3) group interviews and toy play tests

with the preschoolers in the Finnish preschool setting. In the study we ask, which educational needs the toys under scrutiny answer to, and in which ways are they suitable to be used as part of formal, but play-based learning in early education. Our study shows that the toys are suitable to use as tools for playful learning when preschool teachers employ the toys as a part of structured teaching methods.

VERKOTTUNUT ESINELEIKKI OSANA ESIOPETUSTA: LELUJEN INTERNET LEIKILLISEN OPPIMISEN VÄLINEENÄ

Tässä tutkimuksessa selvitetään esikouluikäisten lasten suhdetta nykyajan verkottuneisiin älyleluihin. Olemme erityisen kiinnostuneita Lelujen Internetiin liittyvästä opetuksellisista arvoista, opetuksellisesta sisällöstä ja niillä tapahtuvasta leikistä, jonka kautta leikkivälineet on mahdollista nähdä osana suomalaisessa esikouluympäristössä tapahtuvaa varhaiskasvatusta.

Lelujen Internetin kanssa toimimaan lasten on ajateltu oppivan eri asioita niin lelujen fyysisiä kuin etenkin niiden digitaalisia käyttömahdollisuuksia hyödyntäen. Tutkimuksemme selvittää yhtäältä, millaisia monimediaalisia leikin muotoja Lelujen Internetiin kytkeytyvät leluhahmot tukevat, ja toisaalta, millaisia oppimisen mahdollisuuksia niihin sisältyy. Yksi tapaustutkimuksemme päätavoitteista on tarkastella, millaisia oppimislupauksia leluvalmistajat lelujen internetiin liittävät ja toisaalta, miten nämä lupaukset täyttyvät lasten käyttäessä leluhahmoja osana leikkiään. Tutkimuksemme sisältää kolme osa-aluetta: leluvalmistajien antamat lupaukset lelujen opetuksellisista ominaisuuksista, esikouluikäisten lasten vanhempien ja opettajien asenteet teknologisia ominaisuuksia sisältäviä älylelujä kohtaan ja esikouluikäisten lasten oma näkemys näiden lelujen sisältämästä opetuksellisesta potentiaalista.

Lähestymistapamme on monitie- teinen ja eri menetelmiin perustuva. Tutkimuksemme käsittää kolme eri aineistoa. Se sisältää Lelujen Internetiin lukemiemme hahmolelujen opetuksellisten ominaisuuksien kartoituksen leluvalmistajien näkökulmasta, esikouluikäisten lasten vanhempien ja esikouluryhmän kahden opettajan lomaketutkimushaastattelut ja kah-

denkymmenen esikouluikäisen lapsen kanssa tehdyt ryhmähaastattelut esikouluympäristössä suoritetuista lelutestaustilanteista. Tutkimukses- sa kysymme, mihin opetustarpeisiin tarkastelemamme lelut vastaavat ja millä tavoin ne sopivat osaksi suomala- isessa esikouluopetuksessa käytet- tyä, muodollisen mutta leikin kautta toteutuvan, oppimisen ympäristöä. Tutkimuksemme osoittaa, miten lelut sopivat leikillisen oppimisen välineiksi, kun esikouluopettajat ottavat nämä leikkivälineet osaksi suunniteltua ja ohjattua opetusta.